

Harangszó

A KIRÁLYHÁGÓMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYÜLEKEZETI LAPJA • 2010. JÚNIUS XXI. ÉVFOLYAM 12. SZÁM

EGYHÁZMEGYEI KÓRUSTALÁLKOZÓ SZILÁGYSOMLYÓN „Énekeljete az Úrnak!”

A tizenkét kórus a szabadon választott énekeket követően közösen adta elő Gárdonyi Géza: Énekeljete az Úrnak című darabját

A Szilágysomlyói református templom adott otthont május 9-én az immár nyolcadik Egyházmegyei Kórustalálkozó-nak. Egyházmegyénkből 11 énekkar jelentkezett, akikhez csatlakozott a házigazdák testvérgyülekezetéből, a nyírbátori Kálvin Kórus.

A zsúfolásig megtelt templomban Mike Zoltán házigazda lelképásztor köszöntötte a vendégeket és a megjelent énekkarokat.

Tárnok Ferencné Török Márta nyírbátori lelkész hirdette az Igét a Zsolt 30,5-6.12-13 versei alapján. Kihangsúlyozta, hogy nagy kiváltság és öröm az Istent dicsérni, különösen ha testvéri közösségben, nagy gyülekezetben tehetjük ezt. A Bibliában sok felszólítást kapunk arra, hogy: „Énekeljete az Úrnak!” Aki ezt teszi, Isten parancsának engedelmeskedik. Arra teremtett minket az Isten, hogy Őt dicsérjük, hisz e nélkül hiábavaló az élet. Ahogy a madarak is énekelnek vagy a virágok színeikkel dicsérik az Urat, úgy az embernek is megadatott az éneklés csodás lehetősége. Teljesítsük be tehát küldetésünket.

Lukács József esperes a Zsolt 67,6-8 versei alapján köszöntötte az ünneplő és éneklő

gyülekezetet. A zsoltsárban Isten áldásáról van szó, amelynek látszania kell rajtunk, az életünkben. A föld megadta és megadja a maga gyümölcsét, és ezért méltó Isten a dicséretre. A Kórustalálkozó ennek az áldást osztó Istennek a dicsérete legyen.

Dr. Széman Péter, a Báthory István Alapítvány elnöke a Kórustalálkozó társvezetőjeként köszöntötte az egybegyűlteket. Meghatottsággal könyvelte el, hogy régi álma ismételten beteljesült. 9 évvel ezelőtt egy szilágysomlyói kántorképző alkalmával merült fel a Kórustalálkozó szervezésének gondolata, és akkor nem is álmolta volna, hogy akár nyolc évfordulót is megél ez a találkozó.

Ezután kezdetét vette az énekkarok szolgálata a következő sorrend alapján: Szilágynagyfalu, Ipp, Kraszna, Sarmaság, Sarmaság-Bányatelep, Szilágybagos, Szilágyborzás, Szilágyolmpért, Szilágynagyfalu, Szilágypercse, Varsolc, Nyírbátor és végül a házigazda Szilágysomlyó. Minden énekkar két szabadon választott éneket adott elő, majd együtt, közösen énekeltek el a közös darabot – Gárdonyi Géza: Énekeljete az Úrnak.

SZŐNYI LEVENTE lelkész

FOLYTATÁSA AZ 5. OLDALON

HETEDIK KÜRTSZÓ

A presbiteri tisztség és felelősség

MINDENHOL a világon, a különféle államok rendszereiben a polgármesteri, képviselői, államelnöki stb. tisztségek betöltése az illető ország szabályai szerint történnek. Református Egyházunkban a presbiter és gondnok tisztségek betöltését két szó alapozza meg. Először az ajándék szó, ami egy kegyelmi ajándékot jelent, a másik pedig a választás, a gyülekezet választása. Istennek szüksége van a választott személyre, kiemeli bizonyos dolgok elvégzésére, a Bibliában 102-szer hangsúlyozza a választott szót.

A BELSŐ választás Isten ajándéka, a külső a gyülekezeté. A mi esetünkben, aki személyes életében meghallotta Istennek belső elhívását, választását és aki a hit engedelmeségében él, ugyanakkor megkapta a gyülekezet bizalmát és megválasztották presbiteri vagy gondnoki tisztség betöltésére, ezért adjunk hálat Istennek.

AKIKET ISTEN öröktől fogva eljegyzett, ahol a belső és külső elhívás egyggyé forrt, ott megvan a biztos zálog arra nézve, hogy Krisztus Egyháza dicsőségesen megépül. Tehát a presbiteri és gondnoki tisztség nemcsak egy egyházi rang, hanem felelősségteljes szolgálat, amelynek forrása az elhivatottság, a belső és külső választás.

EMBERILEG NÉZVE senki sem képes a presbiteri vagy gondnoki életforma kialakítására, szolgálat elvégzésére. Egyedül Isten kegyelme tehet alkalmassá és végezheti el mindazt, amire az ember saját erejéből képtelen.

AZ AJÁNDÉK szóval kapcsolatosan tisztában kell lennünk azzal, hogy a presbiteri és gondnoki tisztségek értékét és tartalmát, Isten kegyelmi ajándékaiként, azok kapják, akiket Isten megajándékozott és adományainak hordozójává tett. Isten ajándékairól beszélve, vajon melyik a legértékesebb számunkra? A Szentírásban Isten ajándéka 530 formában jelenik meg, melyek közül az első, a legnagyobb, a legfontosabb ajándékról a Jn 3,16 beszél: „Úgy szerezte Isten a világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz Ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.”

A MÁSODIK ajándék a hit, ami Istennek ismeretét és a benne való boldog bizakodást jelenti. Ennek a hitnek életformáló ereje van, mivel meghatározza az embernek egész életvitelét: gondolkozásmódját, szavait, cselekedeteit. A harmadik kegyelmi ajándék az üdvözítő hit, amivel Isten akkor ajándékoz meg, ha beismer-

ENYEDY ANDRÁS

FOLYTATÁSA A 7. OLDALON

Nőszövetségi bibliaiskola /3. – Lelkiség és istentisztelet /5. – Céla igazító jegyzetek /7.

„Minekutána pedig Jézus összehívta az ő tizenkét tanítványát, ada nekik erőt és hatalmat minden ördögök ellen, és betegségek gyógyítására, és elküldé őket, hogy prédikálják Isten országát és betegeket gyógyítsanak.” (Lk 9,1-2.)

Egy keleti költemény meséli el a kereszt győzelmét az ősi bálványok felett. A gonosz menekül Rómából, ahol Péter apostol szavára összedőlnek a bálványszobrok. Efészusba menekül, onnét Pál apostol úzi tovább. Indiába veszi útját, ott Tamás apostol lép fel ellene. Ekkor azt reméli, hogy Jeruzsálemben talál nyugtot, de Jakab apostol miatt tovább kell mennie. Etiópiában Máté apostol állja útját. Görögországban András apostol dönti le a bálványszobrot. Ekkor elgondolkodik és szép csendesen taktikát változtat. Nem szobrokban vesz lakást, hanem az emberek szívében. Mammon, Vénusz és Bacchusz ma is él közöttünk és milliók szolgálnak nekik. Azért mondom el most a költeményt, mert az ige szerint Jézus apostolokat választ ki magának.

Kik az apostolok? Istennek választottai, ahogyan Jézus fogalmazott, „Nem ti választottatok ki engem, hanem én választottalak titeket” (Jn 15,16). Ha az apostolok természetes képességeit nézzük, nem mondhatjuk őket zseniális embereknek, még csak kiváló vallási személyiségeknek sem. Emberileg nem jelentékenyek, szellemileg nem alkotók, vallásilag sem különlegesek. Apostolokká azzal lettek, hogy Jézus kiválasztotta őket. „Jézus Krisztustól, a mi Urunktól ... kaptunk kegyelmet és apostoli küldetést” – mondja Pál apostol (Róm 1,5) Éppen abban van az

A LÉLEK CSENDJE

Kiválasztás, küldetés, Lélek

evangéliumi igazság védelme és záloga, hogy átlagos emberek: nem saját szellemi nagyságukat csillogtatják, hanem aláztos szolgálói Istennek. Rájuk is vonatkoztathatók az Úr szavai: „Áldalak téged, Atyám, mennynek és földnek Ura, mert elrejtetted ezeket a bölcsék és okosak elől és a kicsinyeknek jelentetted ki.” (Mt 11,25) Ők maguk semmik, Krisztus a minden. A tanítványok egyszerű, törékeny edények, de a legszentebb tartalommal vannak telve, mindig követek, akiből Krisztus és nem saját bölcsességük beszél.

Miért választotta ki őket az Úr? Azért, hogy szétküldje őket a világba. Jézus is küldött, az Atya küldötte, az apostolok is küldöttek, őket Jézus küldte. Üldöztetés lesz a sorsuk, mert nem lehetnek nagyobbak Mesterüknél, erről azonban egyelőre

Tolnay Tibor: Teleki utca, Nagyvárád

még semmit sem tudnak. Együtt járnak Jézussal, de nem értik meg őt, hallják igéit, de mindig földi értelmet tulajdonítanak nekik. Lassan a tanítványok szétszédednek, de akkor hozzájuk fordul az Úr és a Szentlelkét küldi nekik.

Szinte egyetlen óra sincs, amikor az apostolok megértették volna Jézust. Kicsinyesek, szűkhorizontúak, nagyon is emberek. Féltekenykednek egymásra, civakodnak, Jézus föltámadása után és mennybemenetele előtt is azon ábrándoznak, hogy most következik be a mennyek országa itt a földön. De jött a pünkösöd és a Szentlélek reájuk szállt. Nem volt elég a kiválasztás, sem a küldetés, kellett az apostolsághoz a Lélek is. Tapasztalatból tudjuk, hogy milyen csapás az, ha valaki csak vízzel van megkeresztelve, de Szentlélekkel nincs.

A tanítványnak nem zseniális, nem tökéletes, nem büntelen, hanem megszentelt embernek kell lennie. A tanítvány aláztos, kiválasztottságát mint Isten küldötte és követe szüntelenül felvállalja és érvényesíti. Nem magát mutogatja, hanem a benne lévő krisztusit, nem magát félti, hanem Isten ügyét, nem kíméli magát, hanem harcol ha kell, a Krisztust követő úton. A tanítvány nem enged, hogy szívében Krisztus helyett vagy mellett nagygyá nőjön, vagy eluralkodjon a Mammon, vagy bármilyen bálvány.

BALÁZSNÉ KISS CSILLA

HISZEM ÉS VALLOM

Egyszerre vagyok igaz és bűnös!

Mindenki hisz valamiben. Egyesek azt mondják: Hiszem, hogy a jó sofőr nem azon múlik, hogy valaki nő vagy férfi. Hiszem, hogy tisztességes, szorgalmas munkával el lehet érni azt, amit az ember meghatározott realitások között akar. Hiszem, hogy nincs nagyobb áldás, mint szülőnek lenni. Hiszem, hogy valamiben hinni kell a túléléshez...

ÉN mindezek előtt hiszem, hogy Isten teremtette a világot, azt fenntartja és igazgatja, és hogy Jézus Krisztus, Isten egy- szülött Fia, az életem Ura, aki azért vállalta értem is a halált, hogy nekem ne csak sírig tartó létezésem, hanem örök életem és örök boldogságom legyen, és hogy bármilyen bajom is legyen, a Szentlélek szüntelenül vigasztalni fog. Néha azért mégis megkér- dik: Nos hát, ha mindezeket hiszed: mi hasznát veszed? (Heidelbergi Káté 59. kérdés) Azt, hogy Krisztusban Isten előtt megiga- zulok, és az örökélet örököse vagyok.

Tudom, hogy Isten minden rossz tulaj- donságunk ellenére is megbocsátja a bűne-

inket, és gyermekeként fogad el Jézus Krisztusért. Luther erről így fogalmazott: *A meg- igazulás Isten meg nem érdemelt kegyelme, amelyben a bűnös elnyeri minden bűnének bocsánatát, és Isten neki tulajdonítja Krisztus igazságát. Mindez egyedül hit által nyerhető el. De, ha nem Őt tartom az életem urának, akkor nem érdemlek meg semmit Tőle! Ám mindent kapok, ha belé vetett hitem van!*

A tiszta és igaz hit szerinti megigazulás módja: *bár lelkiismeretem vádol, hogy Isten minden parancsolata ellen súlyosan vétkeztem, azoknak csak egyikét is soha meg nem tartottam, sőt még mindig hajlandó vagyok minden gonosz- ra: mégis Isten, az én minden érdemem nélkül, egyedül az ő ingyen kegyelméből nekem ajándé- kozza és tulajdonítja Krisztusnak tökéletes elég- tételt, igazságát és szentségét, mintha én soha semmi bűnt nem tettem volna és semmi bűnöm nem lett volna, sőt, mintha én tanúsítottam volna mindazt az engedelmséget, amelyet Krisztus érettem tanúsított, de csak úgy, ha e jótéteményeket hívő szívvel elfogadom.* (HK 60. válasz)

A teológusok szerint a megigazulás akkor igazán megigazulás, ha közben vádol a lelkiismeret, hogy vétkeztem, sőt még most is sokszor vétkezem, és tudom, hogy önmagamban nem vagyok igaz. Ahogy Luther mondta: *simul iustus et peccator*, vagyis egyszerre vagyok igaz és bűnös!

Ki az az ember a Föld kerektségén, aki soha egy bűnt ne követne el? Fülemben cseng dr. Kozma Zsolt kolozsvári teol. professzor kijelentése: *nincs nagy bűn vagy kicsi bűn. Egy kategória létezik: A bűn!* Ám Isten nekem ezt megbocsátja, és úgy fogad el, mintha igaz ember lennék. El kell ismer- jem, hogy bűnös vagyok, hogy Isten minden parancsa ellen súlyosan vétkeztem, azoknak egyikét soha tökéletesen meg nem tartottam, sőt még mindig hajlandó vagyok minden gonoszra.

Mégis Isten mindig úgy fog rám tekinteni, mintha semmi rosszat nem tettem volna, és semmi bűnöm nem lett volna, sőt, mintha Krisztust igazán tudtam volna követni, viszont mindezt csak akkor, ha hiszem Jézus Krisztus értem való halálát és szen- vedését, őszinte szívvel megbánom állandó bűneimet, és teszek a javulás érdekében.

ORBÁN LEVENTE

Nőszövetségi bibliaiskola Berekfürdön

A keresztyén embernek növekednie kell az ismeretben, Jézus Krisztus megismerésében és követésében, a hitben. A Tiszántúli Református Egyházkerületi Nőszövetség tavaszi bibliaiskoláját április 12-16. között tartotta Berekfürdön, amelyre mi is meghívást kaptunk a Partiumból.

Az igei vezérfonal: „Megigazulva azért hit által, békességünk van Istennel, a mi Urunk Jézus Krisztus által.” (Róm 5,1) Az áhitatokon a bibliaolvasó vezérfonal építő volt. A reggeli áhitatokat imaközösség zárta. Esti áhitatot **Bogya Kis Mária**, egyházkerületünk nőszövetségi elnöke tartott a Lk 8,41-55 alapján. Egyik fő üzenete az igének, hogy a megpróbáltatások elhordozásához Jézus Krisztus által van erő.

Az elnöknő átadta a Királyhágómelléki Nőszövetség 20. évfordulójára szóló meghívását, melyre Nagybányán, július 24-én kerül sor.

Tartalmas és építő előadásokat hallgattunk Melanchton Fülöp életéről és munkásságáról **Szécsei András** ny. lelkes előadásában. A 2010-es év Melanchton-év, mert 450 éve hunyt el a reformátor, „Németország fényé”.

Nők a bibliában – Czelőhárd lányai – címmel tartott előadást **Szécsei Andrásné** Tiszántúli Egyházkerületi Nőszövetségi titkár. Az öt

árva lány, fiú örökös hiányában birtoköröklési jogot kér Mózesstől, a Kánaán földjéből, hogy ki ne haljon nemzetségük. Őseikre való tekintettel, gyermeki szeretettel és tisztelettel kéri jogukat, hogy apjuk neve ne töröltessék el. A kérés méltányos, Isten alkalmassá teszi megoldását, a törvény általánossá válik. Ma is fontos a gyökerek ismerete, a család tisztaságának a megőrzése, a szülőföldhöz való ragaszkodás, a református hitünk.

A *lelkigondozó Kálvin* című előadást **Gilicze Andrásné** lelkipásztor tartotta. Minden igehirdetés lelkigondozás és a lelkigondozás igehirdetés is. Alázatosan, empátiával, Krisztus szeretetével kell végeznünk a lelkigondozást.

A gyakorlati teológia témaköréből *Kálvin és az istentiszteletünk* címmel tartott előadást **dr. Fekete Károly** teológiai professzor. Kálvin Isten megismerését egyedül a Szentírásból tartotta lehetségesnek. A református istentisztelet tartalmáról és formáiról, a kötött és szabad elemek egyensúlyáról tartott előadásából nyertünk lelki épülést és gyümölcsöző tapasztalatokat.

Egyháztörténeti előadást hallgattunk a pátensharc 150. évfordulóján, a dualizmus

kori egyházkormányzói életrajzok tükrében. Előadó **dr. Baráth Béla** teológiai professzor volt.

Jónás és Mikeás próféták könyvét, valamint Máté és Márk evangéliumát **dr. Kustár Zoltán** teológiai professzor ismertette.

Sokat jelentett mindannyiunk számára **dr. Gulácsy Lajos** nyugalmazott püspök biznyságtétele. Hét évet töltött egy kazahsztáni lágerben, ahol a világ minden részéről voltak elítéltek. Lelkészek is voltak minden felekezetből, és Isten vezetésével megértették egymást. A Mindenható kezében volt életük. Gulácsy Lajos idős kora ellenére ma is lelkipászorként dolgozik Kárpátalján, Munkácson.

A belső ember erősítéséről **dr. Kálmanchéy Márta** pszichológus beszélt. A pszichoterápiának együtt kell működnie a lelkigondozással a segítő folyamatban, igei választ keresve.

Megnéztük a *Krisztus vándorai* című két részes filmet az amerikai magyar reformátusokról. A kivándorlóknak elsődleges fontosságú volt, hogy Istennek hajlékot építsenek. A kolozsvári teológián végzett lelkipásztor, **Posta József** mutatta be a filmet, s beszélt arról, hogy az utódok kitarának egyházuk mellett, bár a magyar nyelvet kevésbé beszélik.

A konferencia úrvacsorai istentisztelet zárult. Egyedül Istené a dicsőség.

KOVÁCS BORBÁTH KATALIN

„MINDEDDIG MEGSEGÍTETT MINKET AZ ÚR!” (1SÁM 7,12)

Nőszövetségi körlevél

Kedves Asszonytestvéreim! Március 13-án Egyházkerületünk Nőszövetségének Vezetősége tavaszi találkozóját a Szatmárnémeti Szamos-negyedi református templomban tartotta, amikor megpróbáltuk feleleveníteni a múltat, kiértékelni a nőszövetség munkáját, és előretekintve a jövődőt tervezgettük. A nőszövetség egyértelműen megszólítottunk érzi magát a püspöki jelszó által, hogy „gyógyító egyházzá kell lennünk” (Csűrny István püspök székfoglaló beszéde, 2010 január). Ez a célkitűzés a női lélek számára nem idegen, hiszen az egész életünk arról szól, hogy szolgálunk a családban mindig azoknak, akik a legkiszolgáltatottabbak: a kicsinyeknek, az időseknek, a betegeknek. Nőkként, édesanyákként sokszor éjt nappallá téve végezzük Istenről kapott feladatainkat: ha beteg a gyermek, ha szenved a társ, ha a magára maradó idős szülő fájdalma enyhítésére vár, mi mindig ott vagyunk. Áldott az az egyház, amely gyógyító egyházzá akar lenni! Áldott az a gyülekezet, amelyben ott vannak a szolgáló Máriák és Máriaék és imádkozva - dolgozva lesznek áldássá mások számára. (...)

Ezúttal szeretném tájékoztatni asszonytestvéreimet arról, hogy a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Nőszövetségének XI. konferenciáját **2010. július 24-én** tartjuk. Helyszín: Nagybánya-Óvárosi református templom.

Egyházkerületünk Nőszövetsége a Nagybánya-óvárosi templomban tartja idei konferenciáját

A konferencia témája: a. 2010 jubileumi év: a Királyhágómelléki és Erdélyi Nőszövetség újjászervezésének 20. évfordulója. b. Nagy elődök nyomdokaiban – asszonysorsok, példaképek. Lorántffy Zsuzsanna életútja – halálának 350. évfordulója. Árva Bethlen Kata születésének 310. évfordulója. Igehirdetés, de. 10 óra: Dr. Békefy Lajosné Röhrig Klaudia ref. lp. – Budapest. Előadónk: Dr. Békefy Lajos ref. lp. – Budapest, P. Tóthné Szakács Zita ref. lp. – a Magyarországi Zsinati Iroda osztályvezetője, Gulácsy Lajos kárpátaljai ny. püspök. A nőszövetségek húsz éve – Bemutatkoznak az egyházmegyéik nőszövetségei.

Meghívottaink: a. a Királyhágómelléki Ref. Egyházkerület Vezetősége és a Nőszövetségek, b. az Erdélyi Ref. Egyházkerület Nőszövetségeinek

képviselői, c. Magyarország-, Felvidék-, Kárpátalja-, Délvidék Nőszövetségének küldöttségei. Oklevelek átadása, zászlóavatás. Záró istentisztelet – Úrvacsora: Gede Ildikó ref. lp. – Erdélyi Ref. Egyházkerület Nőszövetségének elnöke.

Jelentkezési határidő: **július 15.**, a következő telefonszámokon: Nagybánya Óvárosi Református Egyházközség: 0262211048, vagy Bogya Kis Mária: 0261769745.

Folyamatban van egy jubileumi évkönyv kiadása. Ehhez kérünk május 31-ig írásokat, fényképeket a nőszövetségek életéből. Minden nőszövetség jelezze megalakulása idejét, nevét és taglétszámát. Ha egy történelmi személyiség nevével viseli, néhány mondatban jelezze, hogy ki volt ő. A zászlóval rendelkező nőszövetségek küldjenek képet a zászlóról. Írjanak a nőszövetségek megvalósításairól, munkáikról, ki hogyan járult hozzá a gyülekezet építéséhez az elmúlt húsz esztendőben. Allítsunk emléket azon kiemelkedő személyiségeknek, akik segítettek újjaalakítani a nőszövetséget és tevékenyen kivették részüket a közös munkából.

A konferencia részvételi díja 5 (öt) lej, amelyből kávét, kalácsot és ásványvizet biztosítunk. Hozzuk magunkkal zászlóinkat, a lelkésznők paláttal jöjjenek, hogy segíthessenek az úrvacsoraoztásban, amit előre is szeretettel megköszönünk.

Isten áldása kísérje életünket, szolgálhatunk. Mindenkit nagy szeretettel várunk.

Szatmárnémeti, 2010. május 4.

BOGYA KIS MÁRIA, egyházkerületi nőszöv. elnök

GYÜLEKEZETI TÜKÖR: EGYHÁZÉPÍTÉS MARGITTÁN

Gyűjteni Istennek lelkeket

Egyházközségünkben a tél eleji lelkészcsere olyan üdítő volt, mint a kietlen pusztára hullt bőséges langyos tavaszi eső. A szürkeséget a hívek reménységének zöld színe váltotta fel, és tenni akarásuk lelkipászorunk vezetésével buzgó építőmunkában nyilvánult meg.

Új lelkészünk, Kovács Gyula nagy lendülettel kezdte el az egyházépítő munkát, s nagy elszántsággal végzi. A parókia körül rend és tisztaság fogad, a főépület előtt ültetett virágok színpompás látványt nyújtanak. A harangozó nagy hozzáértéssel ápolja a virágokat és tartja rendben a parókia egész területét. Az irodába belépőt vagy a lelkészünk, vagy neje, Kovács Beáta fogadja szívélyes udvariassággal.

Lelkészünk az önkéntes munkások közé állva, velük együtt dolgozik, személyes példával lelkesítve őket. A szószékről pedig úgy beszél, mintha „aranyat osztogatna”, áhitattal ejti ki a szót, hívei pedig nagy figyelemmel hallgatják. Reményik Sándor írta Az Ige című versében: *„Vigyázzatok ma jól, mikor beszéltek, / És áhitattal ejtsétek a szót. / A nyelv ma néktek drága menedéktek.(...) / E drága nyelvet porrá ne törjétek.”* Lelkészünk nagyon gazdag szókinccsel prédikál.

Nem feledkezhetünk meg kórházlelkészünkről, Szűcs Zoltánról sem, aki odaadóan és buzgón végzi szent feladatát Isten igéjének hirdetésében, úrvacsoraosztásban, lelki vigasztalásban.

Számadatok igazolják egyházunk ugárásszerű lelki fejlődését. Húsvétkor zsúfolásig megtelt a templom, s a kb. 530 személyből 430-an vettek úrvacsorát. Ennyien talán csak 17 évvel ezelőtt voltak, csak akkor 2005-nél is több egyháztagunk volt.

A margittai református templom. Botos Sándor felvétele

Az újjáalakult 10 tagú ifjúsági csoport is nagyon szépen szolgált nagypénteken. A felnőtt kétszólamú kórus kiemelkedő éneklését ugyancsak a lelkipászor házaspár segítségével növelte, és természetesen a kórus vezetőjének, Lócsei László kántornak a lelkes munkája.

Az örvendetes épülés és gyarapodás ellenére nagy szomorúság, hogy december 1-jétől 6 keresztelésre és 26 temetés jutott. E gyászos mérleg a két évtizede egyházunkat és egész nemzetünket sújtó irányzat eredménye. A jelenben élünk, dolgozunk, de a jövőt építjük. Egyházunk épüléséhez a lélekszám növekedése is hozzájárul, s ehelyett rohamosan csökken. A több gyermek vállalásának az elutasítása sajnálatosan eluralkodó szemléletváltás. Panaszkodni, fontolgatni ezen állapot orvoslásának módokat nem elég, hiszen semmit sem tettünk ez ellen. Talán még nem is imádkoztunk ezért tiszta szívvel, alázatos lélekkel. Vajon egyházunk és nemzetünk legfelsőbb vezetői, képviselői megtettek-e minden tőlük telhetőt ezért?

Rendületlenül hiszem és imádkozom, hogy csak Isten parancsaira figyelve építhetjük a remélhetőleg szebb jövőt, a boldogabbat és istenesebbet.

GERGELY ANDRÁS

EGYHÁZMEGYEI KÖZGYŰLÉS KISSZÁNTÓN

Igében és misszióban rejlő lehetőségek

A felújított kisszántói templomban tartotta közgyűlését május 11-én a Bihari Egyházmegye. Nyitó áhitattal **Boros István** belényesújlaki lelkipászor, egyházmegyei főjegyző szolgált a Róm 13,11-14 alapján. Ezt követően **Mikló Ferenc** esperes köszöntötte a megjelent lelkipászorokat, főgondnokokat, gondnokokat, presbitereket, majd az egyházmegyei lelkészkerület felépése következett.

A számbavétel és a napirendi pontok elfogadását követően **Szilágyi Péter** egyházmegyei főgondnok tartott megnyitó beszédet, amit az előadói jelentések követtek. **Berke Sándor** missziói előadó szorgalmazta a kiskorú gyermekcsoportok foglalkoztatását, családi bibliaórák tartását, gyülekezeti kirándulások és bibliai tanulmányutak szervezését.

Veres Kovács Attila katekétikai előadó jelentéséből kiderült, hogy évről-évre csökken a konfirmáltak száma, annak ellenére, hogy a lelkészek nagy erőfeszítést tesznek a kateoktatás terén. **Bereczki András** számvivői előadó kiemelte, hogy egyre több egyházközség használja ki a pályázati lehetőségeket, ugyanakkor vannak olyan egyházközségek is, ahol a lelkipászor nem tudja felvenni járandóságát.

Mikló Ferenc esperes jelentését az elmúlt hat esztendő áttekintésével kezdte.

Építkezések, javítások, felújítások jelzik a gyülekezetek élni akarását. Nem csak a válság, de az egyháztól elidegenedett rétegek is nehezítik a gyülekezetek gondjait. Sok függ attól, hogy a lelkészek, gondnokok, presbiterek, egyháztagok milyen stratégiát választanak, hogyan használják ki az Igében és a misszióban rejlő lehetőségeket – hangsúlyozta az esperes. Az elmúlt hat esztendőben elhunyt lelkészekre és lelkészfelelőségekre egyperces néma csenddel emlékezett a közgyűlés.

Szilágyi Péter a családlátogatások fontosságára hívta fel a figyelmet, a kórházmisszióról **Nacsádiné Csuka Melinda** lelkipászor jelentése hangzott el. **Visky István** lelkészértékelési elnök jelentéséből kiderült, hogy a közelmúltban egy 15 tagú lelkészkerület alakult. Szükségesnek tartják a lelkipászorok képzését, és a rászoruló lelkipászorok megsegítését.

A fegyelmi bizottság tevékenységéről **Szatmári Elemér** tett jelentést. **Kövendi István** iskolalelkész jelentéséből kiderült, hogy **Lorántffy Zsuzsanna** Gimnázium tanulója a megyei és országos bibliaismereti versenyen kitűnő helyezést ért el, megalakult az iskolaújság és a Diáktanács is jól működik. A Gimnázium Vezetőtanácsa 23 gyereket javasolt ösztöndíjra, amelyet a

Az egyházmegyei közgyűlésen is fellépett a Lukács Angéla vezette lelkészkerület

közgyűlés egyhangúlag elfogadott. **Szűcs Éva** tanügyi előadó rámutatott: a megye iskoláiban képzett vallás tanárok tartják a vallásórákat, tantárgy versenyen vett részt több iskola diákja.

Az 59 egyházközségből 45-ben működik aktívan a Nőszövetség – mutatott rá **Csomay Pirokka** nőszövetségi elnök. A taglétszám apadóban van, szükséges a fiatal asszonyok bevonása a közösségi munkába. **Kozma Gyula** zenei előadó a kántorképzés fontosságára hívta fel a figyelmet, mivel még nem minden egyházközségben vannak képzett kántorok. A református rádióstúdió anyagi helyzete a mai napig bizonytalan – derült ki az ezt taglaló jelentésből.

A közgyűlés megszavazta a jelentéseket, majd a vendéglátók szeretetvendégségben részesítették a résztvevőket.

TÓTH ZSIGMOND

Lelkiség és istentisztelet

Soha nem volt még annyira aktuális a kérdés, mint napjainkban, hogy mennyiben felel meg istentiszteleti rendünk a bibliai elveknek, továbbá, milyen összefüggés van a hívek lelkiisége és az istentisztelet lefolyása között? Könyveket lehetne írni a témában, itt mi csak egy rövid elemzést kívánunk adni a teljesség igénye nélkül, hogy gondolkodóba ejtse az olvasót.

János apostol a Jelenések könyvében feltár valamit abból, amit az ember érzékszerveivel nem képes felfogni. Az istentisztelet bemutatása szempontjából különösen a könyv 5. fejezete érdekes.

Az **istentisztelet** szavunkból valami olyan cselekedetre következtethetünk, aminek az eredménye Isten tisztelete. A német **Gottesdienst** szóösszetételben a dienst pontosan megfelel a szláv nyelvek és a román által használt szluzsba fogalmának. Az angolok a service kifejezést alkalmazzák rá. Mindegyikből kitűnik, hogy az istentisztelet a felsorolt nyelveken az Úr szolgálatát jelenti. Ez megfelel annak, amire Jézus Krisztus tanít az evangéliumban: „ha engem szerettek, az én parancsolataimat megtartjátok!” (Jn 14,15). Más helyen is megtaláljuk ezt a gondolatot, pl. Jakab levelében, a 2,8 versben. Mindezekből következik, hogy az istentisztelet szolgálat, **olyan tevékenység, aminek üzenete van a világ felé**, ami kihát az életre, ami nem marad meg négy fal között.

Akár a keleti keresztények szentliturgiáját, akár a katolikus misét, akár a mi istentiszteletünket vizsgáljuk, megtaláljuk benne azt a **hármast pillért**, amire a Heidelbergi Káté 2. kérdése és felelete is céloz: „Hány dolgot kell tudnod, hogy e vigasztalással boldogul élhess és halhass? Hármast: először, hogy milyen nagy az én bűnöm és nyomorúságom, másodsor, hogy mimódon váltatom meg minden bűnemtől és nyomorúságomtól, harmadsor, milyen hálaadással tartozom Istennek e megváltásért.” Kozma Zsolt is ezt állapítja meg Liturgikájában (41-42. o.). Az istentisztelet részei tehát:

- a bűn megismerése és megvallása (megtérés)
- a szabadítás útjának megtalálása (újja születés)
- a hálaadás kifejezése (megszentelődés)

Az Oszövetségéből látjuk, hogy Isten személyesen teremti meg az istentisztelet lehetőségét, annak a helyét (Milyen legyen a sátor, később pedig a templom? Milyen tervek szerint épüljenek meg?), az eszközöket, kelléktárát (Milyen legyen a berendezésük?) és isteni parancs a szertartás menete is. Ami tehát ott történik, arról az Istennek véleménye van, elég határozott álláspontja, és elsősorban neki kell, hogy tetszen, nem az embereknek. Itt téved manapság több szekta és némely neoprotestáns felekezet, amikor az istentisztelet formájára nézve emberi igények kielégítésére törekszik (Lásd Hit Gyűlekezete, Pünkösdisták, stb. De nem mentes ettől a törekvéstől a református kegyesség sem.) Zárójel: Az istentiszteleten nincs keresnivalója semmilyen műsornak. Ezek egy szükségállapotban kerültek be templomainkba, amikor nyelvünk és kultúránk megőrzésére más módon nem volt lehetőségünk és szabadságunk. Akkor ez volt a helyes lépés, de ideiglenes állapot volt. Amikor elutasítunk mindenféle szereplést a templomi istentiszteleten, ugyanakkor hangsúlyozzuk, hogy viszont minden, ami Istenre néz és neki szolgál, annak igenis helye van benne.

Az öszövetségi istentisztelet központi cselekménye az áldozás. Kétféle áldozatot különböztetünk meg: **bűnért való áldozatot ill. hálaáldozatot**. Tudjuk jól, Krisztus az előbbi a kereszten egyszer s mindenkorra bemutatta. Ez nem szorul megismétlésre.

Az **úrvacsora nem áldozatbemutató**, hanem az istentisztelet tanító részébe tartozik, hiszen Jézus áldozatát idézi fel, és az Ő halálát hirdeti általa, amíg el nem jön. Ő legalábbis így hagyta meg a tanítványoknak. A második vatikáni zsinat (1962-65) óta a misében is így tanítják a katolikus teológusok. Más kérdés, hogy a köztudatban még hosszú időnek kell elteltie ahhoz, hogy letisztuljon ez a változás. Ellenben jól elkülöníthető a misében az offertórium rész, ami a kenyér és bor mellett perselyes adományok felajánlásáról szól, mint halánk jele és Isten áldó szeretetéről való megemlékezés.

De nem magyarázza, hová tűnt református istentiszteletünkről a **hálaáldozat**? Mid van, amit nem Istentől kaptál volna?

(1Kor 4,7) Érdekes, hogy angolszász protestánsoknál megjelenik az ún. hálaadás napja (Thanksgiving Day), amire emlékeztet a mi **újkenyérre és újborra** tartott úrvacsorás istentiszteletünk, legalábbis a nevükben még őrzik azt a hitet, miszerint az Istennek megköszönjük, hogy erőt adott a munkánkhoz, és megáldotta a termést.

Helyesen kell látnunk, hogy a **sákramentumok a hitre jutás munkálják**, a Káté szerint a hit onnét származik, hogy az evangélium prédikálása és a sákramentumokkal való élés a Szentlélek kegyelméből hitté érik meg bennünk (lásd Heidelbergi Káté 65. kérdés és felelet).

„Kálvin fáradhatatlanul munkálkodott a rendszeres igehirdetés meghonosításáért; egyre többször szólt arról, hogy az úrvacsorával gyakrabban, ha lehet minden vasárnapon élni kellene. Az ApCsel 2,42 kapcsán ezt mondja: „Úgy kellene annak lenni, hogy egyetlen istentiszteleti gyülekezésből se hiányozzék az ige, az adományok gyűjtése, az úrvacsora és az imádság. Pál irataiból levezethető, hogy a korinthusi gyülekezetnek ez volt a rendje.” (Inst. IV,17,44.) (Lukas Vischer: *Kálvin öröksége és a jelenkori református egyházak szakadásai in Egyháztörténeti Szemle 4. évf. 1. sz., 2003*)

A mi istentiszteletünk legtöbbször hiányosan történik, mivel megáll félúton (bűnvallás van benne, bibliaolvasás és prédikáció van benne, még talán hálaíma is), de nincs meg benne az úrvacsora és a hálaáldozat (a persely az ajtóba került, mintha öncélú lenne az adakozás). A régi református ágendáskönyv külön istentiszteleti alkalomként tartotta számon a sákramentummal való élést. Az új, közös ágenda már ezt a tévedést korrigálja, amikor egy istentiszteleti keretbe helyezi. A sákramentum minden istentisztelet állandó része kellene, hogy legyen, ha igaznak tartjuk a hitre jutás Heidelbergi Kátéban megfogalmazott tanát.

Érthetetlen, miért húzódoznak gyülekezeteinkben az új ágendától és liturgiától, noha tudjuk, hogy a jelenlegi praxis egy adott kor téves felfogásából maradt vissza, ami sem a Bibliával, sem a kálvini tanítással nincs összhangban. Úgy érzem, a Kálvin Emlékevek méltó része lenne Kálvin, sőt a mindenható Ursten felé is rendezni ezt az adósságunkat.

GERÉB MIKLÓS JP.

EGYHÁZMEGYEI...

FOLYTATÁS AZ 1. OLDALRÓL

Az énekkarok szakmai felkészültségét idén is **Guttman Mihály** és leánya **Tóth Guttman Emese**, a Romániai Magyar Daloszövetség tiszteletbeli és jelenlegi elnökei értékelték.

Guttman Mihály egy történettel kezdte: egy alkalommal egy rektort megkeresett egy édesapa és azt kérdezte tőle, hogy mi kell ahhoz, hogy a fiából nagy ember legyen. A rektor azt felelte: ha paszulyt akarok nevelni, ahhoz elég néhány hónap. De

ha tölgyfát akarok nevelni, ahhoz hosszú évekre van szükség. Az immár nyolcadik Kórustalálkozó azt igazolja, hogy itt tölgyfát nevelnek. Az éneklés szép dolog. Bárki tud magának énekelni. De ha valaki másnak énekel, és ezzel örömet szerez másnak, az egy csodálatos szolgálat. Továbbá Misi bácsi fontosnak tartotta azt is, ha egy énekkarban ott találjuk az adott gyülekezet lelkészét vagy feleségét vagy mindkettőt. Építő és összetartó jellege van ennek. Öröm volt látni azt is, hogy a választott énekek többsége magyar zeneszerző műve volt, amely bizonyítja a magyar egyházi zene gazdagsá-

gát és értékét. És végül a karnagyokat kérte arra, hogy mosolyogjanak az énekkarok felé, mert az önbizalmat ad a szolgálat alatt.

A találkozó végén Mike Zoltán lelkipásztor emléklappal és egy-egy szál rózsával köszöntö meg a kórusvezetőkön keresztül az énekkaroknak a részvételt. Guttman Mihály pedig hasznos könyveket osztott a kórusvezetőknek. Ezt követően a szilágyosmlyói gyülekezet minden résztvevőt a Kastély Szállóba várt szeretetvendégségre.

Bízunk benne, hogy jövőre a 9. Kórustalálkozó is hasonló áldásokat és élményeket tartogat majd számunkra.

Erdélyi presbiterkonferencia, Marosvásárhelyen

„Nagy hatalom a római pápa. Egy nagyobb hatalom van nála: A református presbiter.” (Ravas László) Ezzel a meghökkentő idézettel kezdődött **Bustya Dezső** ny. lp előadása, az Erdélyi Református Egyházkerület Presbiteri Szövetségének (EREK PSZ) első konferenciáján, melyre több évi várakozás után, az EREK PSZ új elnöksége szervezésében került sor április 30. és május 2. között, a marosvásárhelyi Gece utcai egyházközségben.

A konferencia sikerét az is mutatja hogy a 16 egyházmegyéből 14 képviseltette magát presbiteri küldöttei és lelképásztorai által. Ugyancsak képviselve volt a kolozsvári teológia, Kelemen Attila professzor és négy teológushallgató által.

Az Erdélyi PSZ elnöke **Pályi József** és a két házigazda, Marosi és Maros-Mezőségi Egyházmegyék esperesei: **Kántor Attila** és **Ötvös József** köszöntései után **dr. Mees Te Velde** holland református teológiai professzor: *A presbiter, Isten küldötte az elhivatottak gyülekezetében*, **Bustya Dezső** ny. lp.: *Munkatárs-Gyülekezet*, **Colin Udall** (Anglia): *Messzi utazás*, **Mikó László** a Magyarországi PSZ missziói titkára: *Beszélni kíván veled Isten*, és **dr. Viczián István** presbiter: *Teleti Sámuel fia, Domokos élete és presbiteri munkássága* című előadásai követték a három napos konferencia alatt.

Az esti és a reggeli igei szolgálatokat a már említett két esperesen kívül, a házigazda **Lakatos Péter** lp. és a vasárnapi, úrvacsorával egybekötött záró istentiszteleten **Ft. Pap Géza** püspök hirdette Isten ígését, bátorításként és egyben útmutatásként is az egybegyűlt presbiterek számára.

A házigazdák szervezését dicsérik a Szabadság utcai és a Vártemplom Psalmus kórusainak, valamint **Szabó Péter** és **Buta**

Árpád énekszolgálatai, továbbá a konferencia alkalmából rendezett kiállítás, a marosvásárhelyi gyülekezetek tulajdonában lévő úrasztali textiliákból és klenódiumbokból.

A három napos konferencia vezérfonala, úgy az igék kiválasztásában, mint az előadások témája által a következők voltak: szolgálat, szolgálatra való kiválasztás és elhívás, a helyes viselkedés, mint Isten és egymás munkatársai, valamint bátorítás és buzdítás az elvégzendő feladatokra.

Hogy szabadidőnként is hasznosan töltsük, a házigazdák felkészült idegenvezető által tartott városnézésről is gondoskodtak, felelevenítve a város magyar vonatkozású történéseit. Sajnos az utóbbi 20 év alatt a város etnikai felosztása megváltozott. A forradalom előtti kb. 55 százalékról, mostanra 45 százalékra csökkent a magyarság aránya, ami meglátszott az utcán, városnéző csoportunkra mondott sértő megjegyzésekből

is. Imádkozunk, hogy Isten szeretetétől átjárva, az egymás iránti tolerancia jellemezze mindkét nemzet fiait.

A családoknál való elszállásoláson, a közös étkezési alkalmakon, valamint az együtt töltött szabadidőben, az új barátságok mellett, sok közös dolgot sikerült megbeszelnünk erdélyi testvéreinkel, mint például egy közös, országos szövetség létrehozását.

Végezetül, megköszönve Istennek és házigazdáinknak ezt az alkalmat, a mielőbbi viszontlátás reményében (Nagyvárad, augusztus 27-28.) kívánunk az Erdélyi Presbiter Szövetségnek áldásos munkálkodást.

A Királyhágómelléki Presbiteri Szövetség küldöttei voltak: **László Kálmán** elnök, **Venter Miklós** főtítkárs, **Márton Jenő** jegyző, **Enyedi András** presbiterképzési bizottság és **Kun László** temesi titkárs. Soli Deo Gloria!

VENTER MIKLÓS

A konferencia résztvevői. Az augusztusi viszontlátás reményében kíván áldásos munkálkodást az erdélyi presbitereknek a partiumi küldöttség

Jótekonysági est a Dégenfeld Központban

Egyházi személyiségek, politikusok, művészek, tanárok, orvosok és más értelmiségiek részvételével zajlott május 8-án, szombat este Hadadon a jótekonysági bál, amelyen több mint százán vettek részt. **Ifj. Koszta Endre** írása.

A negyedik alkalommal megszervezett jótekonysági est fő célja, hogy a hadadi Dégenfeld Református Egyházi, Oktatási és Művelődési Központ minél hamarabb megújulhasson. Az est házigazdája, **Kurta-Tóth Beáta** lelkész-igazgató köszöntő szavai után **Nagy Sándor**, a Nagykárolyi Egyházmegye esperese ünnepi beszédében hangsúlyozta: „Itt nemcsak arról van szó, hogy közös erővel, összefogással felújítsunk egy épületet, hanem sokkal inkább arról, hogy életre keltjük ezt a kastélyt”. Továbbá köszönetet mondott az RMDSZ Szatmár megyei vezetőségének, hogy töretlenül kiállnak e nemes ügy mellett és anyagiakkal is támogatják a Dégenfeld-kastély rehabilitációját. **Varga**

Attila parlamenti képviselő biztosította a jelenlévőket, hogy a továbbiakban is támogatni fogják a kastély felújítását.

Az ünnepi beszédek után kulturális műsorra került sor, melynek keretében először a Hadadi Általános Iskola tanulói léptek fel, majd a szilágynagyfalui **Bíró Bánffy György** Kulturális Társaság Kék Nefelejcs színjátszó csoportjának ünnepi előadása következett.

A negyedik alkalommal szervezett jótekonysági bál a hadadi Dégenfeld Református Egyházi Központ megújulását szolgálta

Az est fénypontja és lényege az az aukció volt, melynek során a Szatmár Megyei Alkotóház által ajándékba adott, valamint a tavaly nyáron megrendezett művésztaó résztvevői által készített festményeket értékesítették az árverést vezető **Kurta-Tóth Szabolcs** lelképásztor és **Gergely Csaba**, az Alkotóház elnök-igazgatója. A legtöbb képet az est folyamán **Dr. Bíró-Pacs Géza** szilágynagyfalui orvos, **Kánya György**, szatmárnémeti vállalkozó és **Varga Attila** vihette haza. A jótekonysági est során mintegy 10 000 lej gyűlt össze, amelyből egy újabb vendégszobát tehetnek rendbe a kastély működtetői.

A közel három órás árverés után svédasztalos vacsora várta a vendégeket. Ezt követően pedig tánca perdültek a jótekonysági bál résztvevői, akik a hajnali órákig mulattak a nagykárolyi Kántor-Rock együttes által szolgáltatott, színes skálájú és minden korsztaólyt megmozgató zeneszámaira.

OLVASÓLÁMPA

Célra igazító jegyzetek

Csúry István termékeny szerző, az elmúlt húsz esztendőben egyházkerületünk folyóiratai (Harangszó, Partiumi Közöny) számos írását közzé tették. Ezekből válogattunk össze egy kötetre való, a könyvnyelvi áttekin-

thetőség kedvéért téma szerint csoportosítva a jegyzeteket. A könyv olvasásakor mégis úgy érezzük, mintha a szerző valamiféle előzetes koncepció alapján írt volna, bizonyára azért, mert a gondolatok hitbeli dimenziói, a szerepjátszás és pózolás nélküli írói alapállás, a sodró erejű mondatok egységbe kovácsolják a különböző időben és helyen megjelent írásokat.

A kötetbe foglalt legtöbb jegyzet igemagyarázat, de nem csupán a Szentírás interpretálása, hanem a mindenkori jelenre koncentrálnó bibliai reflexió, amely egyházi és társadalmi életünk keresztmetszetét tárja fel előttünk. Az Ige mércéje alatt a világról felállított diagnózis elbátortalanító és lesújtó lenne, ha az emberileg érzékelhető kudarcok, a naponta megélt morális, szociális, egzisztenciális válsághelyzetek mögött nem ragyogna lenyűgöző erővel az evangélium minden kicsinyes kétkedést legyőző igazsága.

Ezek az írások tehát nem azért születtek, hogy a számtalan sebből vérző mindennapi életünket pöréire vetkőztetve bemutassák előttünk elesettességünket, hanem sokkal inkább azért, hogy megmutassák a kiutat, a reményt, Isten kegyelmének és szabadításának bizonyosságát. Ezért a könyv címe – Célra igazító jegyzetek – egyben az írások értelmezéséhez adott kulcs is; a szerző nem önmagát vagy művét helyezi előtérbe, sőt ezekről teljesen elterelve a figyelmet, sokkal fontosabbra fókuszál: Krisztusra, akinek örökérvényű parancsából az író evangéliumot hirdet olvasóinak. Az írói szándék szerint nekünk nem a gondolatok

nagyszerűségét, a szerző stílusát kell értékelnünk, a cél nem valamiféle esztétikai élmény, hanem életünk átorientálása, értékrendünk korrekciója, újraértelmezése, azaz bibliai kifejezéssel a *metanoia*.

A szerző úgy használja a megfelelő irodalmi eszközöket, hogy olvasás közben mindenekelőtt az evangéliumi üzenet hittől duzzadó gondolati ereje nyugózzon le bennünket. Egyházi bikkfanyelv helyett közérthető kifejezésekkel, követhető mondat-szerkezetekkel fogalmaz. Meglepően olvasmányos, némelykor meghökkentően újszerű, és az elvont teológiai fejtegetésekben is mindenkor közvetlen és érthető. Élményeiben a négygyermekes családapa, az erdélyi magyar lelkipásztor, püspök, egyetemi tanár, töprengő értelmiségi, népünk nyomorúságaival nap mint nap szembesülő hívő református ember tapasztalatai sejlenek fel. A jegyzetekben hangsúlyosan jelentkezik a kisebbségi létből fakadó felelősségtudat és az ebből fakadó kiszolgáltatottság (és ennek viszonylagossága is), a szekularizációtól fojtogatott társadalomban élő vallásos ember szorongása, a gyülekezeti életben is bántó jelenségeket látó pásztor aggodalma. Kínzó kérdéseinek akkor is hangot ad, ha a konvenció szerint épp hallgatnia kellene a bajokról; ünnepi írásaiban is kerüli a pátoszt, az ájtatos kliséket, a mindenkor jelentkező kísértések és gondok szőnyeg alá söprését: csillagszóró helyett jelzőtüzet gyújt, legfőbb ajándékként pedig a próféta figyelemzeteit helyezi szívünkre. Mindezt szeretettel teszi: nem találunk ezekben az írásokban a művelt és sokat tudó emberekre jellemző gőgöt, fölényes kioktatást vagy arroganciát.

Ajánljuk ezt a könyvecskét mindazoknak, akik elbátortalanodtak és céltalanok, de azoknak is, akik céltudatosan küzdenek az élet koronájáért (Jak 1,12), mert mind tétozásaink, mind pedig szent felismeréseink közepette épülhetünk a szerző hiteles bizonyosságtételei által.

WAGNER ERIK

(Csúry István: *Célra igazító jegyzetek, Királyhágómelléki Református Egyházkerület kiadása, 2010 Nagyvárad.*)

HETEDIK KÜRTSZÓ

FOLYTATÁS AZ 1. OLDALRÓL

jűk bűneinket, megbocsátunk egymásnak és testvéri szeretettel vagyunk felebarátunk iránt.

A PRESBITER az a lelki ember, aki Isten Igéjével táplálkozik, az evangélium szolgálatában áll, aki naponta imádkozik, aki felismeri a Sátán csapdait, aki a kegyelemre támaszkodik, aki egész életével példát mutat a gyülekezetben és mindenben Istennek engedelmeskedik.

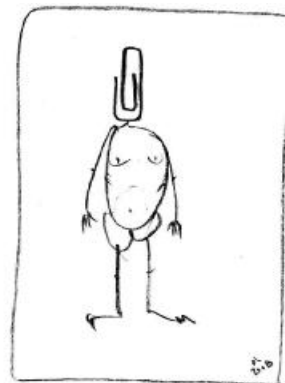
A PRESBITER legyen erős hitű, tiszta életű, erkölcsös, nevezzék néven a bűnt, fegyelmezzék és érvé-

nyesítse a kulcsok hatalmát (Mt 18,15-20). A presbiternek kötelessége részt venni a gyülekezeti tagok szellemi-lelki ápolásában. A presbiteri szolgálat a gyülekezeti élet három területére terjed ki: 1. A gyülekezet szellemi-lelki élete; 2. Szociális helyzet; 3. Adminisztrációs és anyagi vonatkozású dolgok.

A PRESBITERT küldetésében és munkájában Isten segíti, aki Jézus Krisztus által megbékítette magával a világot és reánk bízta a további békéltetés szolgálatát: „Krisztusért járva tehát követségben, mint-ha Isten kéne általunk: békéjletek meg Istennel.” (2Kor 5,20)

(A szerző a Temesvári Egyházmegye PSZ-elnöke.)

FIRKA

Bürokrata

Adorjáni László rajza

Ora et labora

Nursziai Benedek tizennégy éves korában elhatározta: el fogja hagyni a világot. Dajkáján kívül senki nem tudott erről az elhatározásáról, melyet Jézus szavai érleltek meg benne: „És aki elhagyta házait, vagy fitestvéreit, vagy nőtestvéreit, vagy atyját, vagy anyját, vagy feleségét, vagy gyermekeit, vagy szántóföldjeit az én nevemért, mindaz százannyit veszén, és örökség szerint nyer örökéletet”. (Mt 19,29)

A Szebin hegyek közé indult, Tivoli felé, az Anió folyó vadregényes völgyébe. Magára véve a remete öltönyt, egy nehezen megközelíthető barlangot választott, ahol három éven át imádságban, elmélkedésben, csendben élte életét. A harmadik év végén, pásztorok akadtak rá, s elvive hírt, kezdtek hozzá járnai tanácsért, bölcsességért. Lassan a remeték hatalmas csapata vette őt körül, amely benne tisztelte vezetőjét. Ezek számára építtette egymás után kolostorait. Számuk lassan tizenkettőre emelkedett. Bensőséges, szerzetescsaládi élet folyt ezeken a szerzetestelepeken. Legszívesebben a kezdők nevelésével foglalkozott. Mintegy harmincöt évet töltött a Szabin hegyek környékén. Midőn megbízható szerzetesekre hagyta a telep vezetését, dél felé vette útját, s a Rómát Nápollyal összekötő országút mentén, Montekaszinó hegyén telepedett le.

Itt 529-ben megalapította a bencés rend anyaházát. Fő jelmondata: „ora et labora - imádkozzál és dolgozzál!” Felépíttette a templomot és a kolostort, benépesítette a hegyet, otthonná alakította a vadont, s gazdag tapasztalatai alapján megírta az egész nyugati szerzetességnek alapjául szolgáló szabályzatát – a Regulát.

Halála után népes tanítványi serege bizonyította Jézus igaz szavát, hogy aki elhagyta nő és fitestvéreit, atyját vagy anyját Óérette, az százannyit kapott helyette. Benedek latin neve Benedektus, jelentése: áldott, aki az Úr nevében jött.

BÁNYAI LÁSZLÓ

IDÉN IS LESZ BIBLIAISKOLA-TÁBOR ÉRSZENTKIRÁLYON. Királyhágómelléki és erdélyi református lelkészek szervezésében, ebben az évben is megrendezésre kerül a Bibliaiskola néven ismert tábor, képzés. Olyan konfirmált fiatalok jelentkezését várjuk, akik szabadidős programok, sport, éneklés, filmklub, strandolás, stb. mellett szívesen elmélyednének a Biblia világában is. A tábor időpontja augusztus 2-7., helyszíne Érszentkirály (Nagykárolyi eme.) Részvételi díj 50 RON. Jelentkezési határidő: **július 1.** Jelentkezni Nagy Tibor helyi lelkésznel lehet a következő telefonszámon: 0742.010-330. A táborral kapcsolatos bővebb információk ugyanezen a telefonszámon kaphatók. Reméljük a résztvevők nemcsak ismerettel, hanem sok új barátal, és maradandó emlékekkel is gazdagodnak.

KÖRÖSTÁRKÁNYI KONFIRMÁLÓK. Május 16-án vasárnap ünnepi istentisztelet keretében tettek vallást hitükéről a gyülekezet fiataljai. A régi hagyományoknak megfelelően a feldíszített templomban diósi **Gábor Ferenc Évszázadok óta** című, alkalomhoz illő versét szavalta el.

Felvételünkön a tárkányi konfirmandusok lelkipásztorokkal, Szakács Zoltánnal

NAGYKORÚSÁG ÜNNEPE KRASZNÁN. Az idei konfirmáció ünnepélyen 37 ifjú sorakozott az úrasztala köré – 25 leány és 12 fiatalember –, hogy Isten színe előtt és zsúfolásig telt templomban bizonyítsa két év munkájának a „termését”. **Kovács István** lelkipásztor a Jn 21,5.12 alapján hívogatta az ifjakat: jertek, töltsétek ki hálátokat, hogy sose legyen üres, hogy legyen benne állandóan valami, amit bárkinek felmutathatok. Legyen benne mindenkor hálaadás! Mindig mellettetek van és lesz Jézus és a gyülekezet. Sose nagyobb a szükség, mint a segítő. A kikérdezést, valamint a szokásos, az ifjak számára első úrvacsoraosztást **Kádár György** lelkipásztor vezette. Delután a korábban konfirmált ifjak egy csoportja hívogatta, fogadta a nagykorúsodott társakat, illetve ösztönözte őket további cselekvésre.

VÉR ISTVÁN

Függőleges – három napos ifjúsági együttlet

Az április 30-án kezdődött, és három napon át tartó Függőleges Keresztyén Ifjúsági Konferencia egyik jellegzetessége, hogy minden évben más helyszínen zajlik. Idén a marosvásárhelyi Vártemplomban gyűltek össze a fiatalok. A konferencia témájára: *Hol a határ?* - csak úgy kaphatunk választ, ha kapcsolatba kerülünk azzal, aki határokat szabott nekünk – mondta köszöntőjében **Belényesi Gabriella** főszervező.

Ötvös József esperes a Mt 11,28-29 alapján tartott nyitóáhitatot, valamint bemutatta a vendéglátó gyülekezetet és templomát. Ezt csoportjáték, majd az első előadás követte. *Teremtő Isten, avagy az élet használati utasítása* címen **Szász Zoltán** arról beszélt, hogy van-e az emberi életnek útmutatás, úgy, ahogy gépekhez, különböző árucikkekhez kapunk használati utasítást. A pankotai lelkipásztortól megtudhattuk, hogy nemcsak tíz parancsolat van, hanem összesen 613. Ezekből 248 parancsoló, 356 pedig tiltó. Ha attól függ az örök élet, hogy a 613 törvényt betartom, akkor körülbelül olyan, mintha felülről tartanának 316 láncszemből álló láncot, és elég egy szem, a leggyengébb láncszem, hogy szétmenjen, azaz nem kell mind a 613-at áthágnom, elég egy, hogy elkarhazzam. A törvény szerint nem tudunk élni – szögezte le Szász. A keresztyénség nem a megszorításokról szól, hanem arról szól, hogy „szokj rá”: arra, Aki téged meg tud szabadítani.

Másnap délelőtt **Csomós József** tartott előadást *Szabad (fordítás: avagy az ember, akinek mindent szabad* címmel. Előadását

saját életéből, lelkési gyakorlatából, illetve Bibliából hozott példákkal fűszerezte. A gyerekvállalásra is mondott példákat, ennek kapcsán azt mondta, hogy a gyereket csak akkor vállalhatja az ember, ha vállalni tudja az örömet és a felelősséget.

Eközben a konferencia szenior résztvevőinek **Falus András**, a Magyar Tudományos Akadémia tagja, a Semmelweis Egyetem Genetikai, Sejt- és Immunbiológiai Intézet Tanszékvezetője tartott előadást *Teremtő ember* címmel. A kutató nem materialista, a szónak az idealista megközelítésében – mondta a genetikus – mert aki e tekintetben materialista, az nem tud kérdezni, vagy ha kérdezni tud, akkor sem érdeklí igazából a válasz. 1953. április 25. óta az ún.

Hol a határ? Idén a marosvásárhelyi Vártemplomban keresték a választ a Függőleges Keresztyén Ifjúsági Konferencia résztvevői

DNS-napot ünnepeljük. Falus szerint a DNS szerkezetének bejelentése, a 20. század legfontosabb biológiai publikációja volt.

Az előadásokat műhelymunkák követték, 20 műhely közül választhattak a konferenciázók. Ebéd után a fiatalokkal **Bálint Tibor** történelemtanár, polgárjogi aktivista beszélgetett *Mindemnap egy tegnap éjjel* címen, az éjjeli életről, alkohol és drogfogyasztásról. Nagyrészt saját élmények alapján beszélt határokról, amelyek az ő életében voltak, vagy amelyeket áthágott. Ezzel párhuzamosan **Horváth Levente** lelkipásztor *Határok után vágyakozó ember* címmel értekezett az öszösvetségi szentélyről. A bűn korlátoz, a hit határtalan terekre tör. Ne a határookra vágyjunk, hanem a határtalanságra. Van egy határtalan Istenünk – mondta a lelkipásztor.

Vasárnap délelőtt a konferenciázók, a gyülekezettel együtt istentiszteleten vettek részt a Vártemplomban, melyen **Lovas András** Budapest-gazdagréti lelkipásztor hirdette az igét a Mk 3,20-35 alapján, majd **Belényesi Gabriella** a konferenciáról szólva elmondta, hogy a keresztyén ember életében, ahhoz, hogy rendbe kerüljön önmagával, a kapcsolataival, szüksége van egy függőleges kapcsolatra Istennel, innen kapta a konferencia is a nevét.

Az istentisztelet után a záró programra került sor, sok közös énekléssel búcsúzkodtak a konferenciázók, majd egy kiadós ebéd és csoportkép készítése után mindenki hazaindult.

KISS GÁBOR